

بیانیه پایانی چهارمین کنفرانس بین المللی اتحادیه های کارگری

چهارمین کنفرانس بین المللی اتحادیه های کارگری در ۲۳ تا ۲۵ مه (۲۰۰۸) در گونن ترکیه با حضور اتحادیه های کارگری، فعالان اتحادیه های کارگری، و کارگران پیشرو از ۱۴ کشور مختلف برگزار شد.

در طی دو روز، کنفرانس ما معضلات و مطالبات و تجارب طبقه کارگر و مبارزه اتحادیه ای را واری و ارزیابی نمود، و همچنین این فرصت را فراهم کرد تا به ارزیابی خطوط مبارزه و بسیج علیه معضلات موجود بپردازد.

در مقایسه با دوره های گذشته، تقریباً در همه کشورهای حملات مشابهی نیاز به بسط همبستگی بین المللی و مبارزه مشترک را به ضرورت حادی بدل کرده است.

خط همکاری و طرفدار "دیالوگ اجتماعی" در اتحادیه های کارگری یک بن بست است. در نتیجه بحث های عرضه شده در کنفرانس، روشن شد که در یک سطح جهانی سیاست هایی عملی می شود که منجر به فروپاشی خدمات اجتماعی، افزایش کار موقتی، سقوط دستمزدهای واقعی، حمله به تأمین اجتماعی، خصوصی سازی، و بسیاری حملات دیگری به کارگران می شود.

مباحثات کنفرانس روشن کرد که امکان اینکه اتحادیه ها به مرکز مبارزه طبقه کارگر تبدیل شوند وجود دارد. در نتیجه آنچه در برخی کشورها تجربه شده و در کنفرانس در اختیار همه قرار گرفت، ما می بینیم که زمینه های مشخصی برای این امر وجود دارند. بنابراین توافق وجود دارد که وقتی ما به تکالیف اتحادیه های رزمنده می اندیشیم یکی از این تکالیف عمل کردن به این باور است.

در پی حمله ۱۱ سپتامبر، مقوله "جنگ علیه ترور"، که بدوا توسط امریکا، اتحادیه اروپا، ناتو، و سایر نهادهای سیاسی-نظامی که موافق این مقوله بودند ساخته شد، نخست در اروپا و بعد در بسیاری دیگر از کشورها، در را بر رواج اندیشه ها و اعمال ناسیونالیستی و نژادپرستانه گشود. سرمایه بین المللی در این دوره ناسیونالیسم و نژادپرستی را بکار گرفته است تا دلایل واقعی بیکاری و فقر را پنهان دارد؛ سیاست های ضد دموکراتیک را اتخاذ کند؛ و حق حاکمیت ملی دولتها را نقض کند. ما می خواهیم توجه دهیم که کنفرانس ما با همه اشکال اندیشه ها و اعمال نژادپرستانه، با سیاست های تفرقه بیندازی که طبقه کارگر را هدف می گیرد، و با برده ساختن خلق ها مخالف است.

در آسیا و خاورمیانه و اروپای شرقی و آمریکای لاتین، نیروهای امپریالیستی هر شیوه ای را، و از جمله شیوه های نظامی را، بکار می گیرند تا هژمونی خود را تقویت و تضمین کنند. چنین تحولی منجر به افزایش بودجه نظامی کشورهای می شود، و آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک را کاهش می دهد.

در طول کنفرانس به نکات زیر توجه ویژه ای مبذول شد:

- آزادی تشکل، رفع هرگونه مانعی برای حقوق و آزادی های اتحادیه ای، رفع همه اشکال سرکوب علیه فعالان اتحادیه ای، و آزادی فعالان اتحادیه ای دستگیر شده؛
- بهبود شرایط کار کارگران و اتخاذ هرگونه اقدام لازم در رابطه با بهداشت و ایمنی حین کار و برای کاهش حوادث محل کار؛
- در همه کشورها، در مقابله با فشار برای کاهش دستمزدها، مبارزه برای گسترش اتحادیه ها و حقوق سیاسی، و در وهله اول دستمزدها و حقوق اجتماعی، باید بسط یابد؛
- سیاست هایی که باعث گسترش خصوصی سازی خدمات اجتماعی، افزایش سن بازنشستگی، و همچنین باعث خصوصی سازی بهداشت و آموزش و پرورش می شوند، می باید متوقف گردند. مبارزه برای پایان دادن به این قبیل سیاست های خصوصی سازی باید بسط یابد. حق آموزش و پرورش و بهداشت رایگان را باید پیگیرانه تأکید کرد.
- نیاز به گسترش و تقویت مبارزه علیه اتحادیه اروپا و مطالبه رفراندوم در مورد کنوانسیون اتحادیه اروپا.
- اتحادیه های کارگری باید به سازماندهی کارگران زن جوان که غیررسمی و بدون حمایت اند توجه ویژه ای داشته باشند؛
- علیه سیاست های تفرقه بینداز و رقابتی ای که ایده تفاوت دستمزدها و موقعیت ها را تقویت می کند؛ طرح مطالبه "دستمزد برابر برای کار برابر"؛
- باید به مبارزه علیه بیکاری و فقر اهمیت ویژه ای داد، و توده های بیکاران را متشکل نمود؛
- حل تمام معضلاتی که کارگران زن به آن دچار اند، و پایان دادن به تبعیض جنسی؛
- به منظور غیرقانونی کردن تمام اشکال کار منعطف و موقتی باید در همه کشورها برای (تثبیت) روز کار نرمال یک مبارزه پا بگیرد؛
- برای تضمین روز کار نرمال، و برای پایدار و تضمین شده بودن روابط در محل کار و روابط در حین کار، باید یک مبارزه پا بگیرد؛
- بعنوان بخشی از مبارزه علیه بیکاری، ساعات کار می تواند همراه با حفظ میزان دستمزد و افراد محدودتر شود؛

- علیه تمام اشکال سیاست های تفرقه افکنانه که در برخی کشورها اتخاذ شده اند (مبنی بر تفاوت های قومی و افزایش احساسات خصمانه از جانب کارگران بومی علیه کارگران مهاجر و غیره) اتحادیه ها باید برادری و همبستگی بین کارگران را تقویت کنند؛

- افزایش آگاهی نسبت به تخریب محیط زیست که تولید کاپیتالیستی که تماما بر سود مبتنی است علت آن است. باید با اقدامات انحصارات بزرگ در به دست آوردن کنترل بر منابع طبیعی، و پیش از هر چیز بر منابع آب، مقابله کرد.

در کنفرانس به این نتیجه رسیدیم که فعالان اتحادیه ای که در کنفرانس حضور داشتند احساس می کنند به یک مبارزه مشترک تعلق دارند.

کنفرانس ما این اهداف را در برابر خود قرار داده است: سازمان دادن کنفرانس بعدی، تقویت پیوندهایی که در طی این کنفرانس ایجاد شده و ایجاد شیوه های ارتباطاتی لازم به منظور تحقق اهداف زیر:

کارگران، رنجبرن و ملت های تحت ستم به مبارزه ادامه می دهند و در برابر اشغال امپریالیستی مقاومت می کنند. کنفرانس ما خاطر نشان می کند که از تمام مبارزات ضد امپریالیستی و استقلال طلبانه، بخصوص در امریکای لاتین، خاورمیانه و آسیا، حمایت می کند. علاوه بر این، می خواهد که با شناخت حق تعیین سرنوشت، اشغال امپریالیستی عراق و افغانستان خاتمه یابد، به فلسطینی ها استقلال داده شود و مساله کرد به نحوی دموکراتیک و مبتنی بر برابری حقوق حل گردد.

کنفرانس ما همبستگی خود را با همه کارگران در حال اعتصاب در سراسر جهان اعلام می کند و به ویژه بر همبستگی با این موارد تأکید می کند: کارگران هفت تپه در ایران؛ کارگران توزلا، یورسان، و ت.ای.جی.آ. در ترکیه؛ و کارگران فیات و آلفا رومئو در ایتالیا. همچنین کنفرانس خواهان آزادی فوری کارگران اعتصابی دستگیر شده در مبارزه محلا در مصر، و منصور اسانلو در ایران است.

زنده باد اتحاد و همبستگی بین المللی طبقه کارگر

The Final Declaration of the 4th International Trade Union Conference

The 4th International Trade Union Conference has with the attendance of trade unions, trade unionists and progressive workers from 14 different countries gathered in Gonen-Turkey during 23-25 May.

During the two days, our conference has as well as unpacking and evaluating problems, demands and experiences of the working class and trade union struggle; also

provided the opportunity to assess certain lines of struggle and mobilisation against existing problems.

In nearly all countries similar attacks take place in order to enable international capital to extract the maximum possible profit. This particular reality was demonstrated via the explanations trade unions from different countries made in their presentations vis-a-vis the liquidation of public services, examples of casualisation, the drop in real wage, attacks on social security right, privatisation and many other mentioned attacks.

Thus the character of such attacks has made the need to develop international solidarity and a common struggle, when compared previous periods, more of a dire need.

A collaborationist and pro-“social dialogue” line of trade unionism is a dead end. As a result of the presentations that have been made in the conference, it has become evident that the policies that lead to the breakdown of public services, foster casualisation, drop in the real wage levels, attacks on social security, privatisation and many other attacks directed at labourers has been practised on a world-wide scale.

The discussions in the conference have brought to daylight the possibility of making trade unions the centre of struggle for the working class. As a result of what has been experienced in certain countries and shared in the conference, we have seen that there are concrete grounds for this. Hence when we think about the duties of fighting trade union, there is a consensus that one of its duties is to practice this belief.

In the aftermath of 9/11 attacks, the concept of `war against terror`, which was constructed and pursued by to begin with the USA, EU, NATO and other politico-military institutions that were in favour of such a concept, has opened, firstly in Europe and many other countries, the door to the spread of nationalists and racist ideas and practices. International capital has used this period in order to: hinder the real causes of unemployment and poverty; implement anti-democratic policies; and injure the right to sovereignty by each state. We would like to note that our conference is against all forms of racist ideas and implementations, divisive politics that target the working class and enslavement of the people.

Imperialist forces in Asia to the Middle East from East Europe to Latin America use all necessary means, including militaristic means, to strengthen or sure up their hegemony. Such a development leads to: the rise in the amount that is spared for Defence in the budget of each country; and the minimisation of political freedoms and democratic rights.

During the conference a special reference and note was made of the following:

- The freedom to organise, removal of all stumbling blocks to trade union rights and freedoms, removal of all forms of oppression directed at trade unionists and release of detained trade unionists,
- Betterment in the work conditions of workers and, via implementing all necessary measures regarding health and safety at work, get in the way of incidents that occur at the workplaces,
- In all countries, against the pressures on wage levels, to begin with wages and social rights, the struggle for the enlargement of trade union and political rights should be developed,
- Policies that promote: the privatisation of social security and raising the pension age, as well as the privatisation of health and education and other forms privatisation should be frozen. A struggle to give an end to such privatisation policies should be developed. The right to free education and health should consistently be emphasised.
- The need to spread and strengthen the struggles against the EU and the demand of a referendum on the EU Convention,

- Trade unions should pay special attention to organising unprotected and unregistered young women workers,
- Against the divisive and competitive policies fostered by the notion of differential pay and status; raise the demand of "equal pay for equal work",
- A special importance should be paid to the fight against unemployment and poverty, and organising the unemployed masses,
- Resolution of all problems experienced by female workers and an end to gender discrimination,
- In order to illegalise all forms of flexible work and casualisation; a struggle should be put forward in all countries for a normal work day,
- A struggle should be put forward for the spread and protection of a normal work day; and stable, guaranteed and insured relations of and at work,
- As part of the struggle against unemployment, the hours of work could be limited in return for stable amount of wages and individuals,
- Against all forms of divisive policies that have been implemented in certain countries (based on ethnic differences and raising the feeling of animosity felt by the indigenous workers against the migrant workers and etc) the trade unions should strengthen the fraternity and solidarity amongst the working class,
- Raising awareness regarding the destruction caused to the environment by capitalist production, which is wholly based on profit. And, firstly on water resources, the initiatives by big monopolies to gain control of the natural resources should be opposed.

As a result of the conference, it has been stipulated that the trade unionists that have attended the conference share a common sense of struggle.

Our conference has put before itself the following aims: organising the next conference, strengthening the ties that have been built during this conference and developing the necessary means of communication and practices in order for these targets to materialise.

Workers, labourers and oppressed nations do continue to struggle and resist against imperialist occupation. Our conference does note that it is in support of, to begin with in Latin America, Middle East and Asia, all anti-imperialist struggles and independence movements. And further demands that via the appreciation of the right to self-determination: give an immediate end to the imperialist occupation in Iraq and Afghanistan; independence to the Palestinians and the democratic resolution of the Kurdish question based on equal rights.

Our conference, to begin with the Haft Tappeh Cane Sugar workers in Iran, Tuzla, Yorsan, Desa and TEGA workers in Turkey, Fiat and Alfa Romeo workers in Italy, is in solidarity with all workers on strike all over the world. Also it demands the immediate release of the workers detained as a result of Mahalla struggle in Egypt and Mansour Osanlou in Iran.

Long live the unity and international solidarity of the working class.

ترجمہ و بازتکثیر انجمن کارگری جمال چراغویسی

www.akjch.blogfa.com

ankjch@yahoo.co.uk